

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 282.

73de Møde.

Fredagen den 10de Mai.

(Fortsat.)

Oppermann fortsat: I hvilken Grad det kongelige Forstpersonale har været uden Interesse for Fremstridt i Skovbruget, turde virkelig skønnes deraf, at efterat En af dets Midte i 1836 havde i Anmeldelsen af et Skrivt fremsat de haardeste og meest nærgaaende Udfald imod det private Skovbrug overhovedet, og efterat være bleven bestemt offentlig modsagt, saa har hverken han eller nogen Anden i de siden efter forløbne 14 Aar gaaet ind paa denne Undersøgelse, gaaet ind paa at forsvare deres Principer, eller at modbevise de mod dem opstillede Principer. Denne Mangel paa Interesse for Jaggets Udvikling, forekommer mig at være det stærkeste Indicium imod den hele bestaaende Tilstand, som der kan gives. Det har glædet mig overordentlig meget fra Begyndelsen af at denne Sag kom under Behandling, at finde velvillig Imødekommen, baade hos den høitærede Finantsminister og hos Domainedirectoren, samt hos den ham nærmest staaende Forst-Embedsmand; skulde der imidlertid komme Noget ud af disse Undersøgelser, saa maa begge Principer kunne komme til klar, bestemt og fuldstændigt at udtale sig, og jeg tror ogsaa at det bliver det rigtigste, at Resultatet af Debatten og de Undersøgelser, som maa anses, blive fremlagte for Offentligheden, forat den kan afgive sin Døm over Udfaldet. Forresten er det ganske naturligt, at jeg, siden der fra Regjeringens Side er paatænkt en saadan Undersøgelse, ikke kan stemme for den Nedsættelse, jeg ellers vilde have stemt for, af 1635 Rbd., hvis jeg huster ret, som jeg ogsaa antager ikke vil blive vedtaget. Endnu maa jeg blot tillade mig en Bemærkning med Hensyn til Jagtbetjentenes Lønning. Saalænge

som Jagten maa betragtes som en særskildt bestaaende Branche, ikke som et Appendix til Forstvæsenet, saalænge forekommer det mig rigtigst i Regnskaber og Forslag at opføre til Jagtvæsenet alle de Udgifter, som virkelig paa-hvile Jagtvæsenet. Derfor har jeg stemt for, at de 100 Rbd. for ethvert Skovriderdistrict til Skyttehold skulde henvises til Jagtvæsenet. En anden Sag er det, hvis Jagtvæsenet bliver betragtet som noget underordnet, der var en Bilindtægt af Skoven, der var det egentlige Skovbrug aldeles underordnet, thi da vilde Holdelsen af en Skytte for ethvert Skovriderdistrict være noget, som vilde være ganske i sin Orden. Jeg skal kun endnu bemærke, at Udvalget ikke har tænkt sig de 900 Rbd. mellem de Summer, som i Fremtiden kunne ned-sættes, det har kun tænkt sig, at de Besøb kunne nedpattes, som udredes for Udførelsen af Jægermesternes Forretninger.

Finantsministeren: Jeg er vistnok meget redebon til at paaskønne den Iver, hvormed den sidste ærede Taler har udtalt sig for dette høist vigtige Anliggende, og jeg veed ogsaa, at han i denne Henseende har beskæftiget sig meget med de paagældende Forhold, og derfor er det vist, at han som Lægmand i Forstvæsenet har ualmindelig Indsigt deri. Jeg skulde imidlertid dog ønske, at der kunde finde en Dvereensstemmelse Sted mellem Udvalget og Regjeringen, angaaende hvad de begge maatte ansee for meest sikket til denne Sags Fremme for Fremtiden, og at derfor den Kritik over enkelte af Forstvæsenets Bestjente, som det forekom mig laae i den ærede Talers Foredrag, ikke var bleven udtalt. Jeg tvivler imidlertid slet ikke om, at dette hidrører fra hans Iver for Sagen, og for at gjore det ret anskueligt for Thinget, hvor vigtig den er, medens jeg paa den anden Side troer, at man vil finde, at deri ligger en Opfordring for mig til at tage mig af de paagældende